

Informe i reflexions 1er Seminari Sistemes Monetaris Lliures

Desembre 2009, Alt Montseny, Catalunya

Entre els dies 27 i 30 de desembre es va fer una petita trobada de treball sobre maneres d'implementar, ampliar i reforçar mecanismes de moneda lliure i ecològica a Catalunya.

La proposta va néixer des del Grup de Treball de Moneda de la Xarxa EcoSeny, focalitzat pel Dídac S.-Costa, i per l'Enric Duran, nou integrant i impulsor de l'EcoSeny (a més, de, com és sabut, destacat activista alterglobalització conegut pel seu acte de desobediència civil bancària).

Aquest petit seminari ha estat, des del nostre punt de vista, tot un èxit. Hi ha hagut una gran pluja d'idees, una gran millora i perfeccionament (en alguns aspectes només en l'àmbit teòric de moment, però en molts altres també en els passos a seguir de cara a la seva possible implementació), de molts aspectes concrets de la xarxa EcoSeny i en d'altres més generals i globals. com a possibles fulls de ruta a seguir -en funció dels consensos de cada comunitat- en els àmbits en els que treballar plegats entre xarxes ens pot ajudar i reforçar local i globalment.

S'han tractat aspectes relacionats amb la moneda, la comunicació, l'organització de les relacions amb altres xarxes, la Central de Compres en EcoSenys, o en com abordar els tractes amb comerciants i productors ecològics (que formen les dues potes complementaries del triangle usuaris-comerços-productors, necessaris per tancar una proposta d'economia alternativa integral), entre altres temes.

El més important ha estat conèixer-nos personalment impulsors de diverses xarxes com la gent de l'ECO de Tarragona, que han fet una gran tasca en molts camps per impulsar la seva proposta de moneda lliure a Tarragona, algunes d'elles molt complementaries amb l'EcoSeny, així com integrants d'una nova xarxa a Vilanova, de la de Tiana, que ara es planteja la possibilitat d'usar moneda social, del nucli d'Osona (que actualment decideixen el tipus de vinculació amb la xarxa EcoSeny), i altres persones amb aquestes inquietuds.

Aquesta trobada era imprescindible des d'un punt de vista humà, activista i professional, pel fet d'estar fent les mateixes propostes tan aprop, i haver de resoldre molts aspectes comuns, que conjuntament poden ser pensats i resolts mes fàcilment. (Podeu veure el convit amb aquest marc més ampli a <http://decreixement.net/grup/decreixement-valles/agenda/sistema-monetari-lliure-com-construir-lo-avui-aqui>)

A continuació us expliquem quins han estat els temes tractats aquests dies, quines han estat les propostes sorgides en aquest petit grup -que caldrà que cada comunitat vegi si

implementa o no-, i quins son els temes en que seguirem pensat i treballant per anar consolidant gradualment la proposta d'una economia alternativa íntegrament funcional.

Algunes de les propostes son de tipus local i d'altres son més globals. Algunes son extensions del que en el cas de la xarxa EcoSeny ja estava debatut i consensuat i es només una progressió i una consolidació o perfeccionament de la idea, mentre que altres son noves idees sorgides aquests dies, que per tant necessiten un procés mes ampli i llarg de debat, estudi i consens.

Entenem que amb les 25 o 30 persones que han participat d'aquesta trobada el que s'ha desenvolupat és un petit espai de trobada entre impulsors i individus interessats en aquestes qüestions en diverses zones, amb l'esperit de treballar aspectes que no a tothom interessa en el detall i en la gestió, però que son necessaris a tots, i que després cal explicar i col·locar les propostes en els espais de decisió col·lectius de cada comunitat, perquè cada xarxa i regió esculli participar d'un o altre àmbit o proposta.

Per tant el que explicarem a continuació no són acords assemblearis d'un espai de coordinació que tot just s'està gestant, sino una narració fet pels impulsors d'aquest seminari que intenta ser objectiva però que no pot evitar ser subjectiva, com és connatural als èssers humans. Només podem considerar "acord" l'interés en continuar treballant conjuntament en la comunicació interxarxes a través del grup de treball comú intermonedes del que parlem en l'apartat B) punt 4.

Així, entenem que tot just s'han començat a crear i pensar en mecanismes i estructures que poden ajudar les xarxes amb diner lliure a Catalunya, existents o per crear, que voluntàriament decideixin utilitzar-les. Es treballa en tot moment des d'un esperit i unes bases ideològiques bastant compartides i de consens, com l'autogestió local, la col·laboració entre iniciatives i individus, el principi de la confiança, el respecte i la col·laboració, i la voluntat conjunta de construir nous móns mes justos i sostenibles.

Com en l'eina CES de que es parlarà aquí (una eina creada a Sud Àfrica que facilita molt les coses a més de mil xarxes d'intercanvi al mon que l'usen), les idees elaborades aquests dies pretenen fer el mateix en un àmbit català: crear propostes i estructures que les xarxes i col·lectius que els interressi puguin usar per millorar i ampliar les possibilitats de l'intercanvi solidari i d'una economia lliure, solidaria i ecològica.

0. Previ

1. **Introducció al seminari**
2. **Presentació dels presents**

Hi havia persones de EcoSeny Montseny, xarxa intercanvi d'Osona, Trocantoní, XarxaEco de Tarragona, Xaingra, Decreixement Vallès, projectes incipients d'intercanvi a Tiana, i a Vilanova i la Geltrú, Decreixement Penedès, Nova, coordinació de podem.cat

3. Les monedes lliures. Els diferents models existents. Repàs d'algunes experiències.

Es va introduir l'explicació de com funcionen els ECOS i el EcoSenys.

Es va repassar que existeixen dos models tipus de monedes socials arreu del món.

Un primer model seria el que es basa en els *prosumidors*, en general persones individuals que ofereixen productes i serveis i reben el mateix. Segueixen aquest model els LETS que hi ha arreu del món i els SEL de França. Acostumen a crear el diner automàticament a partir de la participació de la gent. Els LETS i SEL, comencen amb saldo 0 i permeten saldo negatiu o positiu. Els CES en general també segueixen aquest model.

Com a punt fort tenen l'economia que es crea, íntegrament al marge de les relacions capitalistes, així com la capacitat per alimentar el potencial de totes les persones per aportar coses que d'altres persones necessitin.

Com a punt feble que no acostumen a entrar en els comerços, professionals i productors (en alguns casos sí perquè com el CES, accepten pagament parcial en Euros, però sense permetre intercanviar uns pels altres) i que tampoc poden participar persones que són simplement consumidores perquè treballen moltes hores de forma assalariada.

Amb tot plegat es fa molt i molt difícil que es converteixen en eines de transició per no necessitar els Euros.

Un segon model, seria el que fomenta la figura dels consumidors responsables i els comerços compromesos. Acostumen a sortir d'àmbits d'economia solidària. Segons aquest model tenim, les monedes regionals d'Alemanya com el Chiemgauer, i l'experiment del SOL a França. També les monedes socials de les *Transition Towns* que surten a Gran Bretanya. En aquest model sí que poden participar consumidors perquè es pot canviar moneda oficial per moneda alternativa. I els comerços poden participar sense cap risc ja que en general se'ls permet canviar de moneda social a Euros sense cap risc, en tot cas amb una petita pèrdua de valor del 5% o com a molt el 10%.

Aquest model té de feble el que es el punt fort de l'anterior: que no promou la figura del prosumidor i no es fa servir per crear treball fora del sistema, ni una economia alternativa. En tot cas, que no es poc, reforçar els projectes d'economia solidària preexistent i recolzar la creació d'alguna nova cooperativa. També es una feblesa que no promou formes participatives de crear diner ni un sistema monetari diferent en essència.

Existeixen molt pocs projectes mixtes al món, que recullin coses d'un i altre model amb encert, un d'ells és *Ithaca* i un altra n' és el *Banco Palmas* de Fortaleza.

Com a conclusió d'aquest apartat vam manifestar que l'objectiu que ens hauríem de plantejar és construir un sistema monetari lliure que reculli el millor dels diferents tipus d'experiència que hi ha en el món. Tenim la sort que tant l'Eco com l'EcoSeny ja han començat amb models mixtes d'inici i accepten tant el crear diner descentralitzadament pel fet de participar, com canviar euros per moneda social. En aquest seminari mirarem doncs, com construir un model que millori els existents i quines solucions trobar als elements més delicats i a la intenció que tenim de construir un sistema monetari comú a partir de les equivalències entre les diverses monedes locals.

Un aclariment que va sorgir durant la introducció i que cal tenir present, és que el seminari era sobre sistemes monetaris lliures, entenent-los com a part imprescindible d'un sistema econòmic de transició però no com a element únic. En aquest sentit es va recordar que aquest sistema econòmic ha d'incloure també àmbits d'economia comunitària, de gratuïtat i de troc directe i també àmbits que seguiran funcionant amb l'Euro però cada vegada de manera més col·lectiva, autogestiva i responsable.

Una segon aclariment que és important incorporar és que la moneda social no ha de substituir aquells intercanvis que ja es fan per troc directe, com a la majoria de fires que existeixen a Catalunya, sinó sobretot substituir l'ús dels Euros en molts àmbits de l'economia on encara els usem tots tant, començant per allà on hi ha gent compromesa i els moviments socials en general, comerç i productors ecològics, ateneus, cooperatives de consum, etc. A les fires d'intercanvi directe que ho desitgin, per exemple, es podria incloure com a opció complementària al troc directe, a mida que l'ús de les monedes lliures es vagi estenent.

A Quins criteris econòmics seguim per que les monedes socials avancin de manera ràpida i alhora segura.

1. Amb quins perfils de participants comptem.

(consumidors, prosumidors, productors, comerços, organitzacions...)

son freqüents els models de **prosumidors** (LETS)

els de **consumidors, productors i comerços** (Berkshires, Chiemgauer)

alguns amb **donacions a organitzacions** (Chiemgauer, SOL, Ithaca)

Podem agafar el millor de cada casa.

consumidors, prosumidors, productors, comerços, organitzacions.

2. Quines formes de crear diner acceptem i quins criteris seguim

Els sistemes LETS, el CES de Sud Àfrica i alguns de moneda social com la Red de Trueque Solidaria, es basen en donar saldo negatiu.

Ithaca, Banco Palmas, es basen en crear diner amb donacions, crèdits a la producció i despesa pública

Chiemgauer, SOL, Berkshires i Lewes Pound es basen en canviar Euros per moneda social.

Les monedes social catalanes, l'EcoSeny i l'Eco ja estan utilitzant actualment les formes de crear mitjançant saldo negatiu o canviant Euros per moneda social, i per tant tothom té assumides aquestes dues com a formes vàlides i consensuades; tot i que en alguns casos s'ha de concretar com estendre i organitzar aquests mecanismes de creació de diners.

La trobada ha servit també per compartir i introduir en el nostre imaginari comú, una tercera forma de crear diner, que seria l'acceptació que les tasques públiques i comunitàries vinculades a les xarxes d'economia alternativa amb moneda social, es poden remunerar, quan les xarxes no tinguin un saldo positiu, amb moneda social creada de nou, o el que es el mateix, ampliant el saldo negatiu de la xarxa en sí, que és el sistema que ja estan utilitzant els de la Xarxaeco.

Conceptualment és important entendre que si no volem crear només un mercat, sinó que volem reforçar les relacions de comunitat, no seria coherent que es pogués crear diner a partir de les ofertes que es fan en el mercat amb moneda social i que en canvi no se'n pogués crear quan són tasques pel bé de la comunitat les que s'estan fent. En un altre punt parlem més en detall sobre la valoració econòmica de tasques que es fan pel bé de la xarxa i de la comunitat.

Estenent-ho, podríem entendre que la despesa pública seria una tercera forma de crear diner, a utilitzar en funció de les necessitats de la xarxa i els seus membres. I que en un moment donat podria servir també per facilitar una renda mínima a qui no pugui accedir a una capacitat adquisitiva de cap altra manera. Una forma concreta d'aquesta creació seria a través de la remuneració de tasques comunitàries.

Una variant d'aquest concepte seria la creació de diner, a través de crèdits sense interessos a projectes productius. Uns crèdits que es concedirien per interès de la comunitat en que aquell producte arribi a ser un nou bé disponible per la capacitat adquisitiva de la moneda social. Ithaca és de nou un exemple d'aquest mecanisme de creació de diner.

Fins quan es pot crear diner i de quina manera genera dubtes. En el seminari el pensament més generalitzat estava en que és un terreny nou i que per tant hem d'evitar prejudicis, el que ens ha de marcar quines són les bones pràctiques és l'experiència. Per això voldríem donar molta importància a l'experimentació i a compartir la informació del que en resulti.

Fins ara només coneixíem com funciona el sistema monetari oficial, on el control de la inflació és ven com un element capdal de la economia, i la història ens recorda casos en que la hiperinflació va desencadenar un ràpid augment de preus que va ser catastròfic pel sistema. Hem d'entendre però que la relació entre creació de diner i augment de preus no és directa perquè quan parlem de massa monetària hi ha d'altres elements a considerar:

$\text{Productes comprats} \times \text{preus dels productes} = \text{moneda en circulació} \times \text{velocitat de la circulació.}$
L'objectiu d'un sistema monetari hauria de ser facilitar que els productes (siguin béns, serveis o tasques públiques) es puguin pagar de manera que les necessitats dels seus membres puguin ser cobertes i alhora l'activitat productiva recompensada.

Quan hi ha gent que es mor de gana i alhora tones d'aliments que es tiren; quan hi ha milions de cases buides i alhora milers de persones sense casa; quan hi ha gent que viu del rendiment del diner que fa diner i gent que treballa sense descans per pagar deutes.... és que el sistema monetari no compleix la funció que se li suposaria.

Un sistema monetari lliure ha de ser democràtic i facilitar que els intercanvis de moneda flueixin per cobrir tot allò que els que hi participen veuen necessari. Així, si hi ha tasques per la comunitat que es veuen necessàries però no es fan voluntàriament, la moneda ha de facilitar que algú les pugui realitzar. Si es considera que tothom ha de tenir els mínims per viure coberts, es poden establir mecanismes de renda mínima que ho facin possible.

Si per a complir les necessitats del sistema cal crear diner, s'ha de crear, i si per evitar que aquesta creació de moneda acabi fent pujar els preus, cal fixar-los, es poden fixar, sempre amb la participació de tots els sectors implicats.

3. Quins límits de saldo negatiu, per quins tipus d'usuaris

El *Cape Town Talent*, posa un límit de t5000 que equival a uns 500 euros. Model que ha seguit l'eco de tarragona. Els Cape Town arriben a un punt que no hi ha límit perquè es dona la confiança als usuaris que porten més temps participants

El perill d'un límit baix es que no hi ha hagi prou oferta per facilitar les transaccions, el perill d'un límit molt alt es que els "gorrons" se'n puguin aprofitar.

En la sessió de diumenge a la tarda, seguint els criteris que ja havíem comentat dels tipus de participants que voldríem per la xarxa vam estar d'acord en que cal establir uns barems dels saldos que acceptem en funció de quin tipus de participant es tracta.

Es pot tenir un model mixte en que es pugui participar com a consumidor sense saldo negatiu i es pugui participar introduint ofertes com a prosumidor. Un cop s'introdueix ofertes es podria permetre un saldo negatiu de -100. I a partir d'un cert historial de operacions i de temps, permetre arribar a un saldo negatiu més elevat.

Els productors, comerços i projectes amb més activitat econòmica, poden tenir un saldo més alt, potser fins a 1000.

I a més a més l'assemblea podria determinar saldos negatius més grans per determinats projectes amb forma de crèdit.

Sobre aquesta qüestió, vam tornar-hi en altres moments del seminari. En concret, el dilluns 28, quan parlàvem dels mínims que han de tenir en comú les xarxes amb equivalència de moneda una d'elles fou que el saldo màxim a acceptar per algú que no hagués fet cap venda, seria de -100. També vam parlar del saldo acceptat quan es comença a tenir alguna venda i com a tope final, però no ho vam arribar a concretar.

En canvi dimarts 29, quan parlàvem del cas de l'EcoSeny, se'ns va acudir un criteri que pot servir també per altres xarxes. Consistiria en fer una gradació de -100 a -1000 (o al límit màxim acceptat de la xarxa) segons una fórmula molt senzilla: Acceptar un saldo negatiu = al valor de les ventes que hagi realitzat l'usuari/a. Per exemple, algú que hagi venut per valor de 300 Ecosenys, se li acceptaria un saldo negatiu de -300. Per arribar al seu límit de saldo hauria de tenir un balanç de 300 venuts i 600 gastats, el qual ens va semblar un criteri just per fer créixer el saldo d'una manera prou objectiva i clara.

També va haver debat sobre si hem de limitar els saldos positius. Parlarem de com donar suport a qui acumuli saldos positius perquè no té en que gastar, en l'apartat següent (canvi de monedes socials a Euros). Però es comenta que qui acumulés saldo positiu per estalviar hauria de ser per un objectiu de compra concreta que necessita aquest "estalvi".

També s'aporta una visió positiva i molt diferent de la idea habitual sobre l'acumulació de moneda. Tenint en compte la diferència central entre el diner lliure i el diner corporatiu: que amb la moneda lliure el saldo positiu no genera interessos, qui acumula moneda i no en gasta, està de fet sent generós amb el col·lectiu. Està oferint a la comunitat el seu treball o productes sense esperar encara rebre a canvi els favors o productes que ha rebut d'altres usuaris. I es priva a ell mateix de gaudir de les ofertes del sistema, sense que aquest estalvi li aportï res. L'acumulació indefinida d'EcoSenys, per tant, en no tenir cap sentit econòmic, no hauria de ser un problema, més encara tenint en compte que la moneda social és abundant, a diferència de la corporativa, que és, per naturalesa, escassa.

En un moment donat es poden demanar donacions de la gent de saldos més positius cap a necessitats comunals o cap a membres més necessitats.

4.Com usem el canvi d'Euros a moneda lliure. Podem generalitzar un model de Central de Compres?

La iniciativa de la central de compres de l'EcoSeny constitueix una proposta molt interessant per reaplicar a d'altres xarxes, indrets i col·lectius. Es tracta de fer compres col·lectives com fa tota cooperativa de consum, però amb els Euros ingressats col·lectivament a les fires d'intercanvi amb l'EcoSeny, arrel del canvi 1 euro 1 EcoSeny dels visitants que no es volen inscriure ni han aportat res per intercanviar, i volen consumir algun producte o servei de la fira. (no es permet al circulació de l'Euro a la fira)

Aquestes compres col·lectives a l'engrós a productors agroecològics son distribuïdes als diferents nuclis de l'EcoXarxa, i a botigues de comerç ecològic de proximitat. És una **Cooperativa de Consum Ecològic amb Diner Lliure Local i Euros**.

La possibilitat de col·laborar a escales majors pot ser decisiva de cara a negociar millors preus amb els productors –preus sostenibles i justos per ambdues parts, lògicament, tendint al model AMAP (Associacions per al manteniment de l'agricultura pagesa a França - nota.. termes al final del text)-. També permet tenir més força a l'hora de fer pressió col·lectiva contra empreses agressives social i ecològicament -que tenen en la base de la seva impunitat la desunió dels consumidors-, o en recolzar cooperatives, productors agroecològics i iniciatives de comerç just. Creiem que l'actuació de 3.000 consumidors conscients units en xarxa a Catalunya pot tenir més força que 30 xarxes de 100 persones.

Es parla de la possibilitat d'establir mecanismes de compra conjuntes a dos nivells:

Una escala nacional per a determinats productes on això resulti més econòmic, eficient i directe, i una escala local que gestionaria la recepció i redistribució d'aquestes compres a escala major, i faria la gestió de les compres locals.

Els ingressos col·lectius en Euros generats a les Fires d'Intercanvi de l'EcoXarxa pot ser administrat autònomament per cada nucli, podent escollir el percentatge d'aquests ingressos que es destinen a compres col·lectives a nivell més ampli –molts productes concrets poden ser clarament adquirits de manera molt més ecològica i econòmica si s'actua conjuntament.

Independentment de la participació de cada nucli o xarxa local en la central de compres mes global, els ingressos en euros poden contribuir a les despeses globals de gestió de les xarxes: publicacions, millora eines virtuals, millores del sistema globalment, com potser targetes, etc. que reverteixen en la millora del sistema i l'entrada de més riquesa col·lectiva i a cada nucli, tant en Euros com en moneda social. Decisions que depenen dels consensos de cada nucli, però on sembla bastant clar que col·laborar pot aportar-nos molt a tots.

Aquest fons podria finançar despeses comunes com una publicació conjunta, que portaria més visitants a totes les fires i xarxes, i per tant més ingressos col·lectius en Euros per les centrals de compres locals i global. A més de molts nous usuaris a la xarxa en fer-ho conèixer a molta gent que ja simpatitza amb propostes així.

Llibres i una publicació regular col·lectiva al voltant de les monedes lliures a Catalunya, funcional, informativa, i amb anàlisis, notícies i agendes, ens semblen a alguns eines necessàries i urgents. En el cas d'Ithaca, la publicació semestral, que inclou un butlletí molt ben elaborat i amb anuncis, ha estat clau, segons Paul Glover, per la solidesa de la xarxa.

Son qüestions molt complexes per tractar a un nivell conjunt, perquè depenen del treball i el consens en cada nucli i xarxa. Qui estigui interessat en aprofundir i barrinar sobre la possibilitat d'aquesta gran central de compres col·lectiva de productes ecològics en moneda lliure, és molt benvingut al treball col·laboratiu en aquest camp !

5.Com solucionem el problema dels que puguin tenir excés de moneda lliure?

Admetem que comerços, productors agroecològics i professionals autònoms puguin canviar-la a Euros? En quines circumstàncies? Admetem que aquests professionals i els comerços puguin funcionar com a “cases de canvi” Euros/EcoSenys ? A un canvi fixe o a un canvi de mercat?

6. Els canvis entre Euros i moneda lliure, si s'accepta en determinades circumstàncies, amb descomptes i recàrrecs o 1 a 1 sempre?

Les preguntes nº 5 i 6 (i parcialment la 4) les vam tractar conjuntament, degut a la clara interrelació que hi ha entre elles.

El primer que vam fer va ser fixar-nos en els exemples que tenim a nivell internacional.

En general, els que utilitzen un sistema estil LETS no canvien moneda oficial per moneda social.

I casos com *Chiemgauer*, *Berkshares* i *Lewes Pound* guarden els Euros per tornar-los a canviar a qui els demani ja que permeten el canvi en doble sentit.

Per tant si volem consolidar un model de central de compres com el que ha iniciat l'EcoSeny, hem d'innovar fent que els canvis d'Euros a moneda social siguin prou superiors respecte els de moneda social a Euros, de manera que d'aquesta manera pugui haver prou diners oficials per les compres a l'engrós que siguin necessàries.

A més, tenim d'altres motius per realitzar aquesta innovació:

- Les xarxes que no accepten canvis d'Euros a moneda social, es queden molt limitades en quan a la seva capacitat per incorporar projectes de l'economia real existents, i acostumen a incorporar ben poc a comerços, productors i consumidors, quedant-se bàsicament en monedes complementàries que no poden evolucionar per representar una alternativa a l'economia capitalista.
- Les xarxes que accepten indistintament els canvis d'Euros a moneda social i de moneda social a Euros, s'acostumen a quedar en ser unes bones eines de mercat social i de promoció del consum responsable, ja que actuen com a forma de fidelització a comerços amb valor social i ecològic; però esdevenen clarament insuficients per fer estendre el gen d'una nova economia.

Un mecanisme vàlid és el que utilitzen els creadors del CES, de Cape Town a Sud Àfrica, en posar un % del preu en Euros i l'altra en moneda social. Així es permet incorporar a comerços, el problema és que, sense resoldre el problema de l'acumulació de moneda social, aquests tendeixen a ser molt conservadors i pels prosumidors es fa molt difícil el camí per a viure sense -o amb pocs- Euros, quan la gran majoria de compres on es pot usar la moneda social, requereixen un percentatge d'Euros per dur-se a terme.

L'acumulació de moneda social que no es pugui gastar és la principal por de productors ecològics i comerços que si encara no estan participant de xarxes amb moneda social és perquè encara no els hem resolt aquesta qüestió.

A més, dels explicats anteriorment, apareixia un argument de fons. Si estem construint una economia alternativa i ens basem en l'objectiu de resoldre les necessitats dels nostres membres, si algú de nosaltres té problemes per pagar una factura en Euros i alhora té excés de moneda social que no sap què fer-me, l'instint de solidaritat i de suport mutu ens ha de portar a ajudar-lo. No poden haver normes més importants que ajudar-nos uns als altres.

Després de l'exposició, diumenge, a la trobada, hi havia bastant acord en que hem de trobar formes de respondre a aquest problema.

En el debat va aparèixer que la via de solució més important seria la d'abastir el sistema de productes i serveis que cobreixin necessitats reals i que ajudin a tothom a tenir en que gastar-se el diner lliure acumulat. En aquesta línia, es va proposar de crear grups de treball que assessoressin a qui ho necessités, respecte a: en que gastar la moneda social o si pot gestionar el seu projecte d'una altra manera per no haver d'acumular tanta moneda (preus més barats, per exemple...)

Però igualment estàvem d'acord en que hauríem d'abordar el canvi de moneda social a Euros.

Una manera espontània de solucionar-ho és acceptar que els prosumidors que tinguin excés d'EcoSenys, es dediquin a canviar-los directament als consumidors que coneguin i que vulguin participar a la xarxa. De fet, mentre existeixin bitllets físics, es algo que es pot fer sense control i més val acceptar-ho, que voler-ho impedir en va i amb mecanismes de control, que ningú desitja.

Ho veiem més difícil de resoldre pels productors professionals i comerços, ja que la quantitat de moneda social que podrien arribar a acumular seria més gran. Tot i així, de fet a la xarxa alguns comerços estan funcionant com oficines de canvis i per tant n'hi pot haver que, deixant clar que aquesta és una eina vàlida, i fent-la servir, ja en tinguin prou.

Un criteri clau, és que la coordinació de la xarxa no hagi de respondre amb els seus Euros, a les demandes de canvi de qui acumuli moneda social, sinó que el que faci sigui ajudar-los a canviar-la amb els consumidors que periòdicament canviïn Euros per moneda social. D'aquesta manera no es treuria de circulació part de la massa monetària creada, sinó que es faria recircular la que ja ha estat creada amb anterioritat.

Igualment, si de manera generalitzada ens dediquéssim a canviar a Euros la moneda social acumulada per comerços i productors, es posaria en perill la capacitat de manteniment de la central de compres, ja que la central de compres no rebria més Euros i no hi hauria prou Euros per mantenir els stocks.

Així doncs, necessitem equilibrar que la xarxa com a tal rebi Euros per la moneda social i que en paral·lel també els comerços la puguin canviar. Per aconseguir aquest equilibri hauríem de coordinar els canvis que es facin des de la Central i els que es facin des dels comerços amb excés de líquid en moneda social.

Diferents models per solucionar-ho:

a) Només s'acceptaria ajudar a canviar als productors i comerços quan segueixin els criteris marcats. Poden ser criteris d'urgència, de necessitat i de nivell de participació a la xarxa (no donant suport per exemple, als que acceptin % massa baixos dels seus productes en moneda social. Es tractaria una comissió de canvi, que avaluï com estan operant els projectes, i a partir d'aquí els autoritzi a canviar.

b) El canvi "privat" o individual de moneda social a Euros, es faria 1 a 1. Però els comerços haurien de donar un 5% o un 10% d'aquests Euros a la Central. (El chiengau alemany, ja usa aquest tipus de desincentiu). D'aquesta manera, encara que tot el canvi anés pels comerços i productors, almenys hi hauria un % d'euros que aniria quedant per l'àmbit col·lectiu de la xarxa.

c) En general, veiem adient combinar els dos criteris comentats.

Creiem que hem arribat a un punt interessant com a solució teòrica. Si volen implementar aquests models, les xarxes hauran de tenir en compte que les tasques a realitzar no superin la seva capacitat de gestió. Per això pot ser recomanable, introduir els elements que impliquin feina de gestió de forma paulatina a mida que puguin haver persones amb disponibilitat i capacitat per gestionar-ho, i que els grups de treball que aquesta manera de fer necessita, puguin estar plenament operatius.

7 .Com financem el treball comunitari / col·lectiu?

Amb la moneda rebuda a la central de compres?

Creant diners?

Entenem treball comunitari / col·lectiu , com aquell que es fa en favor de la col·lectivitat i no d'un o altre membre en particular. Pot incloure el treball de gestió de la xarxa però també les tasques en determinats col·lectius i organitzacions.

Chiemgauer hi destina el 3% del canvi de chiemgauer a euros. Berkshares dona un canvi amb 5% de descompte per a Ongs. SOL destina a projectes socials els punts que els consumidors no gastin,

Banco Palmas i Ithaca hours paguen projectes públics (comunitaris i Ongs) amb la creació de diner. És cert que també hi ha moltes xarxes que no remuneren tasques comunitàries. Ens sembla una limitació i per alguns és fins i tot contradictori, ja que si es vol crear una economia més col·lectiva i comunitària, però només incentivem intercanvis mercantils en l'àmbit privat, no ho aconseguirem.

Si volem posar a les persones en el centre de la nostra economia, hem d'arribar a un tracte persona a persona, cal conèixer en quina situació es troba algú que està sobre els límits de saldos negatius per ajudar-la a pensar què pot aportar a la xarxa, o cal ajudar a qui acumuli saldos positius a trobar en que gastar-s'ho; cal dedicar-se a difondre i estendre les xarxes perquè hi hagi prou participació, prous serveis i prous capacitat de resoldre necessitats. Tot això necessita temps i persones que s'hi dediquin amb continuïtat.

Xarxaeco ja està remunerant tasques en bé de la col·lectivitat, i el consens de les persones presents a la reunió és que és una opció sovint necessària i sempre coherent amb els nostres valors, una opció que pot ajudar a determinades persones molt implicades a les xarxes, a desenganxar-se de la dependència de l'economia capitalista i a volcar-se en tirar endavant sistemes monetaris lliures.

És important que els mecanismes siguin transparents. Un exemple de mecanisme transparent, pot ser que qualsevol remuneració d'una tasca s'hagi de proposar amb antelació a que es celebri. Passaria per assemblea, per exemple així: “necessito que se'm remunerin 10 hores setmanals de dedicació a obrir una oficina de canvi i atenció als usuaris, dues hores diàries”

Quines serien les tasques a remunerar, no vàrem entrar-hi en detall. Queda a criteri de cada xarxa i esperem que es comparteixin les experiències.

La principal font de finançament dintre del model que estem construint seria amb la moneda social rebuda a la central de compres, que així es tornarien a posar en circulació. Però si en faltessin es poden crear diners, com ja hem explicat en el punt en que parlàvem d'això.

Hi ha xarxes que tenen altres maneres de finançar. L'oxidació del diner, amb una taxa d'un import percentual al valor de cada bitllet emès, un cop al trimestre o l'any, n'és un.

La taxa d'intercanvis que es pot usar de manera optativa en el sistema CES, n'és un altra. Sense ser una opinió unànime, sembla més compartida en la discussió, la opinió de que preferim sistemes que no penalitzin els intercanvis (cas de la taxa), ni que confonguin als usuaris amb la pèrdua de capacitat adquisitiva (cas de l'oxidació).

En tot cas, un element a considerar a l'hora d'escollir els mecanismes que s'utilitzen tant en aquest apartat com en d'altres és la senzillesa del seu funcionament. Si és massa complicat podria crear rebuig a una part important dels participants.

8. Fins a quins sistemes de pagament volem arribar: mòbils? Targetes?

Els sistemes mes freqüents son els diners impresos i l'Internet.

Els bitllets físics, són molt útils per començar i per les fires d'intercanvi en general, però tenen el perill, que resten credibilitat al sistema, per les possibilitats que hi ha de falsificació. L'experiència a Argentina ho certifica. Tot i així en la fase inicial en la que estem ara, no ho percebem com un problema.

Internet s'ha d'entendre com una eina segura tot i que hi ha qui va manifestar la por a un boicot informàtic:

Com a referència al CES de Cape Town disposen també d'un sistema "manual" altern que permet l'intercanvi per persones grans o que no tenen per mà l'ús de les noves tecnologies. Les oficines de canvi s'encarreguen de passar els intercanvis de la gent al web.

Es planteja la possibilitat d'habilitar el bescanvi o permuta actualitzada amb taules de canvi orientatives com a sistema paral·lel d'utilització present i també com alternativa segura i per emergències en el cas de que les vies electròniques fallin o siguin sabotejades, o simplement com un medi d'ajut en els "tractes" per les persones que entren en aquests nous sistemes alternatius d'intercanvi a modus de base. Això es podria fer amb llibretes tipus **SEL**, que complementen perfectament amb un **format físic a nivell local**, el que el **CES** resol de **manera virtual a nivell global**.

El CES incorpora a l'Internet la possibilitat d'accedir-hi des del telèfon mòbil convertint-lo en un terminal en mans del comerç que li factura a cada client; és una eina que ja tenim per reduir la necessitat de l'ús de bitllets.

Banco Palmas, Chiemgau i Sol han desenvolupat sistemes en base a targetes. La de Chiemgau té una banda magnètica a cada costat, una per les transaccions en Euros, l'altra per la moneda lliure, podent fer transaccions que combinin alhora les dues monedes. Això, lògicament, té un cost més elevat de cara a implementar-ho, però potser la central més endavant podria disposar de recursos per a fer-ho -el que seria una inversió per a retroalimentar el sistema.

Com hem vist en tractar les preguntes 4,5,6 un sistema que no necessiti bitllets físics es fa molt més transparent i fa molt més fàcil d'aplicar les decisions preses sobre el sistema monetari.

A més a més el sistema amb targetes pot afegir més elements que tenim pendents en el sistema d'informació de les targetes, com donar accés a tothom a les necessitats bàsiques (tingui el saldo que tingui) o establir una comptabilitat energètica.

Per aquestes raons, tenir una targeta que redueixi l'ús del bitllet físic a les fires d'intercanvi (que podrien canviar-se a l'inici i al final de la fira), podria ser una forma clau per consolidar un sistema monetari lliure. Queda pendent informar-se de com fer-ho amb alguns dels projectes d'altres països que ja ho estan realitzant.

Com a mecanisme de transparència provisional, podríem no incentivar l'acumulació de bitllets físics, sinó que tothom se'ls ingressés en compte a Internet. Així a més es necessitarien menys bitllets físics amb la reducció de despeses que això suposa.

9. Qüestió general afegida al dia següent: Quins mecanismes de presa de decisions?

El dilluns al matí, vam seguir el seminari, tractant aquesta qüestió abans de començar l'apartat B.

Alguns de nosaltres hi havíem pensat, quan en els diàlegs del diumenge sovint trobàvem solucions, amb la creació de grups de treball que solucionessin cas per cas. Tenir Grups de Treball que poden analitzar persona per persona, es una manera molt positiva d'organitzar-nos, però algunes persones van manifestar el risc, que fos una font de conflictes, ja que alguns participants de la xarxa podrien sentir que una minoria decideix sobre qüestions que els afecten. Per això ens vam plantejar la qüestió de la presa de decisions i com pot evolucionar aquesta quan una xarxa creix.

Al principi quan som algunes desenes o al voltant d'un centenar els que hi participem, l'assemblea i els grups de treball poden ser elements suficients de participació i de presa de decisions.

Tothom que vulgui ser partícep pot venir a les convocatòries, que estan a obertes a tots, usuaris o no de la xarxa. Això, de moment, constitueix un element prou democràtic de participació per prendre les decisions que cal prendre per avançar i fer consolidar la proposta.

Pel que fa al nivell mes general, s'entén que aquests reduïts grups de treball han començat a crear i pensar en mecanismes i estructures que poden ajudar les xarxes amb moneda social a Catalunya, existents o per crear, que voluntàriament decideixin utilitzar-les. Es treballa en tot moment des d'un esperit i unes bases ideològiques bastant compartides i de consens, com l'autogestió local, la col·laboració entre iniciatives i individus, el principi de la confiança i el respecte, i la voluntat conjunta de construir nous móns mes justos i sostenibles.

Com amb l'eina CES, les idees elaborades aquests dies pretenen fer el mateix en un àmbit català: crear propostes i estructures que les xarxes i col·lectius que els interessi puguin usar per millorar i ampliar les possibilitats de l'intercanvi solidari i d'una economia lliure, solidaria i ecològica.

Si aquestes propostes son encaminades, es percep una necessitat i una **mancança d'impulsors i focalitzadors dels Gt's** que caldria crear. Fem un **convit a la participació** en aquests àmbits necessaris. Els interessats contacteu amb els e-mails de sota.

També es veu la necessitat de crear bons mecanismes de **deliberació** i de presa de decisions col·lectives de tipus virtual per facilitar els processos i evitar desplaçaments, quan la xarxa creix en extensió i en col·laboració interxarxes nacional i global. Es menciona l'eina *delibera* de l'organització *Nova*. Podem mirar d'experimentar amb les eines virtual proposades tant a l'ecoxarxa com les xarxes que ho trobin oportú.

A la reunió es valorava que hi ha molts participants que no fan us del dret de venir a l'assemblea, però també que probablement quan la moneda social resolgui més necessitats de les persones, l'interès per participar pot créixer sensiblement.

Per això, i si volem ser xarxes amb milers de participants, la creació de mecanismes de democràcia directa pot ser una eina important que completi les formes de participació.

Les **noves tecnologies**, juntament amb una bona **xarxa de punts d'informació** (que poden ser de participació) ens poden permetre prendre de forma ràpida i participativa moltes decisions que no poden esperar a una assemblea (i de les quals en una assemblea només donaria temps de parlar en una petita part).

D'aquesta manera els grups de treball, disposarien d'una eina per no haver de prendre decisions massa importants o conflictives i l'assemblea podria regular quina mena de decisions són adients per a cada mecanisme.

En conclusió, la democràcia directa és una opció, que convé investigar.

B. Temes de comunicació entre xarxes

Tot i seguir l'apartat, no ho vam fer exactament amb els punts que hi havia en la presentació, sinó segons l'ordre que veureu tot seguit.

1. Mínims necessaris perquè pugui haver equivalències entre xarxes

Partim de la idea que la creació encadenada de projectes de caire local o biorregional com els que ja s'han posat en marxa, ens pot portar a un sistema monetari lliure d'àmbit català, sense necessitar una base organitzativa d'aquest àmbit, sinó coordinant projectes locals.

Per això en aquest apartat en el que vam aprofundir dilluns 28 de desembre, vam cercar quins elements comuns mínims necessitem perquè les monedes puguin ser equivalents i els membres d'unes i altres xarxes puguin tenir facilitats per realitzar intercanvis a partir de les ofertes de totes les xarxes.

Un primer element, que fa que entre les xarxes ja actives l'intercanvi sigui fàcil, és el de la vinculació a l'Euro. D'aquesta manera l'equivalència 1 a 1 entre ECOS i EcoSeny, es percep com el més natural i senzill.

De tota manera si hi haguessin xarxes amb d'altres tipus de paràmetres que volguessin ser equivalents seria qüestió d'estudiar les seves referències de valor i posar-se d'acord en quina seria l'equivalència, (per exemple com les hores d'Ithaca que tenen 10 dòlars = 1 hora).

Dit el més elemental, ens vam posar a fer una pluja d'idees de quins serien els elements que hauríem d'entendre com a mínims per acceptar intercanvis entre xarxes. Van aparèixer els següents:

0. Que el canvi sigui només via Internet. No es promocionaria el canvi de bitllets físics. Això amb el CES es facilita molt però si es donés el cas, facilitaríem que es fes amb una moneda que utilitzés un altre programa.
1. Que el **saldo negatiu mínim** pel fet d'inscriure una oferta, no sigui superior a -100 (Ecos, EcoSenys o equivalents). En cas contrari, hi hauria massa facilitats al consum indiscriminat, sense aportar res a canvi, el que significaria un risc de pèrdues, desajustos i manca de confiança per al conjunt de les xarxes.
2. **Que els altres límits de saldo negatiu no siguin excessius.** No vam arribar a un acord concret sobre quins saldos negatius serien excessius, però al dia següent quan parlàvem de l'EcoSeny vam trobar una fórmula que pot ser una bona referència: Acceptar un saldo negatiu = al valor de les ventes que hagi realitzat l'usuari/a.
3. **Convertibilitat de la moneda:** En un primer moment, ens semblava que les xarxes haurien de tenir un criteri comú, respecte a si s'acceptaven canvis de moneda social a Euros, perquè si una xarxa ho acceptés, seria com si totes ho acceptessin. En canvi després es va trobar un mecanisme perquè cada xarxa pogués decidir el que cregui convenient sense que sigui un problema per la resta. Podria fer-se així: que no s'acceptés canviar de moneda social a Euro, els ingressos provinents de xarxes que no accepten aquest canvi. Per fer-ho possible caldria que només s'acceptés canviar de moneda social a euro a partir del saldo a internet i no de bitllets físics, de manera que per l'històric del saldo a Internet es pogués veure quins ingressos venen d'una xarxa que no accepti aquesta convertibilitat. La condició de l'equivalència seria doncs acceptar aquesta metodologia com a forma de respectar les decisions locals de cada xarxa.
4. Cal que hi hagi uns **mínims acords comuns.** El pensament general, és que aquests mínims siguin força generals i amb un caràcter més negatiu que no pas positiu (per exemple, que no incloguin empreses que exploten els seus treballadors, o que cotitzin a borsa, o que venguin armes, etc...). No vam elaborar una proposta de mínims, de manera que queda com a tasca pendent del grup Intermonedes (que en parlarem en el punt 4).
5. Vam estar reflexionant sobre el perill de **tenir més d'un compte per xarxa**, en quan a l'acumulació de saldos negatius que es podrien generar (per exemple tenir un compte a EcoSeny, un altre Eco). Aprofitant que el CES permet fer canvis estant a xarxes diferents, semblaria que la manera de

resoldre qualsevol risc seria limitant a tenir un compte per persona a CES, que seguiria els criteris de saldo i convertibilitat de la seva xarxa local. En tot cas, el criteri general seria limitar que algú, participant en més d'una xarxa, pugui incórrer en saldos negatius majors dels que s'accepten a la seva xarxa. Quan no s'utilitzés el CES, s'hauria de fer d'una altra manera.

2. Cooperativa integral com eina legal comuna

Tenim precedents en diferents llocs del món, de xarxes que en tenir certa envergadura han estat pressionades pels estats, per tal que paguin impostos, i moltes d'elles han cedit, fent que els seus membres, paguin impostos pels moviments econòmics entre els participants.

Els presents som en general del parer, que el sistema monetari lliure no hauria de permetre una derivació de la capacitat adquisitiva creada en l'àmbit local, cap a àmbits estatals, que tenen uns principis oposats als nostres objectius de transformació social.

Una eina legal, col·lectiva i completament coherent amb la construcció d'un sistema econòmic alternatiu a l'actual, seria el de crear una **cooperativa integral**, que fos comú, a totes les persones que participen en les xarxes amb moneda social, que s'integressin en la cooperativa. D'aquesta manera els intercanvis econòmics amb moneda social, s'entendrien com moviments entre socis i com a tal no haurien de pagar impostos, de manera totalment legal.

La cooperativa integral és una proposta de la Campanya “Podem viure sense capitalisme”, i és un concepte que es basa en cooperativitzar totes les necessitats que sigui possible en la nostra vida.

Legalment seria una cooperativa mitja de serveis i consum. Socis de Serveis en podrien ser tots els productors, comerços i prosumidors que en formin part; socis de consum, totes les persones consumidores i alhora prosumidors que participen del sistema monetari lliure.

A més d'aquests una cooperativa integral té d'altres avantatges:

Es comparteixen les tasques de gestió eliminant costos econòmics de molts participants.

Aquells que tinguin una activitat econòmica no molt grossa en Euros, poden utilitzar la cooperativa per emetre factures, evitant tenir-se que donar d'alta com autònoms.

Com a cooperativa es poden fer compres a qualsevol mena de proveïdors, sense cap problema de manera que esdevé una bona eina per a la central de compres.

Els seus estatuts permeten crear subcooperatives territorials (se'n diu seccions), amb completa autonomia respecte a les altres seccions. Per això faciliten un funcionament de baix a dalt.

Les despeses per crear-la no són grans: 300 Euros de notaria i tràmits. Els 3000 Euros que s'han de disposar en un compte es poden fer servir per a l'activitat i per tant no és cap despesa.

A la trobada de dilluns hi havia un pensament majoritari, de que constituir-se com a cooperativa era una forma de crear major confiança de cara a la gent, que poden veure més clara d'aquesta manera la seva participació.

És va deixar clar que no tots els impostos desapareixen amb la cooperativa i que qui vulgui assegurar-se per riscos laborals ho haurà de fer encara que formi part de la cooperativa, també que hi ha unes tasques de gestió vinculades a la cooperativa, que s'han de portar seriosament i que per això caldria que un/a professional de la gestió econòmica, per què un projecte així pogués avançar en el dia a dia amb seguretat. (Es va comentar que si s'allibera a algú per fer això, la seva dedicació es podria fer viable oferint aquest servei per d'altres entitats alhora que es gestiona la cooperativa integral).

Però tot i això, va haver un plantejament generalitzat que una cooperativa integral seria una bona eina pel sistema monetari lliure que volem construir.

Una cosa que va quedar clara és que ser part de la cooperativa integral no serà una condició per participar en les equivalències, sinó que serà una eina per qui la vulgui utilitzar. Eines que poden facilitar-nos la vida, tal i com la Central de Compres, o el CES, però que no són una condició per coordinar-se.

A Barcelona, l'Infoespai ja té pensat constituir una cooperativa d'aquest tipus i podria obrir-la a totes les xarxes que hi volguessin participar. Ja n'informarà per qui vulgui col·laborar en la seva creació, i més endavant participar-hi com a xarxa.

3. Utilitzant el sistema CES

El dilluns a la tarda, vam estar un parell d'hores mirant-nos el sistema CES, i presentant-lo a la majoria d'assistents que no els coneixien.

CES vol dir Community Exchange System (Sistema d'Intercanvis Comunitaris). És un programa informàtic per xarxes amb moneda social i alhora una plataforma web que uneix a 172 xarxes d'arreu del món.

Ho van crear els de la xarxa de Cape Town Talent de Sudàfrica, que actualment compta amb més de 4.000 membres. Els informàtics que la mantenen veuen remunerada la seva feina amb saldo positiu d'aquesta xarxa. CES incorpora un compte per cada participant. La possibilitat de comprar i vendre entre totes les inscrites siguin de la mateixa xarxa o d'altres xarxes (configurable des de l'administració). Permet visionar els moviments econòmics de cadascú. Té un sistema de visionat de totes les ofertes i demandes que es pot enviar per correu electrònic creant un butlletí automàtic. Aquestes es poden cercar per categories o per zones, i també es pot incorporar a d'altres xarxes en les cerques.

Permet regular saldos mínims i tenir diversos tipus d'usuaris (individual, compartit, empresa, organització).

Quan s'inscriu una comunitat, pot determinar quines sub-àrees hi ha per a cada usuari, també permet obtenir totes les estadístiques imaginables sobre els intercanvis a la teva comunitat.

El sistema estadístic et permet comptabilitzar els intercanvis que has tingut entre comunitats diferents i és útil tant per fer un seguiment dels usuaris, com del grau d'activitat del sistema i tot el que puguem necessitar.

A més, com ja comentàvem en un altre apartat, la web està configurada per facilitar l'ús del telèfon mòbil per fer transaccions.

A la trobada del dilluns a la tarda, vam estar observant les diferents opcions del CES i diversos participants, començant per la gent de la xarxaeco que ja porta més de 2 mesos, fent-lo servir van manifestar la importància que té poder gaudir d'una eina d'aquesta qualitat, havent-nos-la trobat feta.

4. Comunicació interxarxes i funcions d'estar coordinats. Conclusions de l'apartat

Com a darrer tema del dilluns vam tocar aquest tema que ens vincula amb la continuïtat de la feina i el procés de trobada iniciats amb aquest seminari.

Descentralització i autonomia entre xarxes

Sobre la coordinació en l'àmbit català es va dir que per poder treballar en xarxa de manera senzilla seria adient que és treballes en dos nivells. Es a dir que cada assemblea local fos autònoma i que totes les xarxes

que fossin equivalents es coordinessin en un àmbit comú, sense necessitat de subcoordinacions entre algunes d'elles. (Davant d'això s'haurà de veure que es fa amb el model de coordinació Osona / Montseny que serien diferents assemblees dins de l'EcoSeny, tenint una coordinació en comú més directa que la resta de xarxes. El dimarts vam treballar més en detall aquest tema, que encara està obert a les decisions de cada nucli).

Dins d'una mateixa assemblea, sí que poden haver grups territorials amb un GT d'extensió per cada zona. Per exemple a l'ecoxarxa del montseny pot haver grup de sant celoni, de palautordera, d'alt montseny i de Granollers; tot i que aquest últim potser en un moment donat podria créixer i convertir-se en una assemblea pròpia amb els pobles del voltant. En el seminari vam parlar d'anomenar aquests com a Nuclis.

A partir d'aquí el debat es va centrar en la creació d'un grup interxarxes (que per no confondre amb el grup anomenat així com a coordinadora de xarxes d'intercanvis, hem rebatejat amb el nom d'intermonedes).

Es tractarà d'un grup de treball comú, a les monedes socials catalanes que tinguin interès en treballar en equip i coordinar-se. Vam realitzar una pluja d'idees de les que en van resultar diverses funcions d'aquest grup.

- Aportar formació per les xarxes locals, sigui a través de materials, de seminaris o de cursos.
- Fer de suport amb seguiment, propostes i suggerències al procés d'interconnexió de les diverses monedes socials existents i que es creïn a Catalunya.
- Donar suport a qualsevol col·lectiu que vulgui crear una moneda social.
- Preparar conjuntament, actes, xerrades i presentacions sobre el sistema monetari lliure. Per exemple, intervenció en el fòrum social català (28. 29 de gener) o en la trobada Ibèrica d'alternatives al capitalisme (1 al 4 d'abril).
- Fer contactes amb sectors concrets d'àmbit català, els quals ens interressi que participin de les monedes socials (per exemple productors agroecològics, o xarxa d'economia solidària)
- Realitzar els contactes internacionals necessaris per les necessitats del sistema monetari lliure a nivell català (per exemple transferència de tecnologia de targetes pels intercanvis)

Qualsevol persona que vulgui contribuir a aquests objectius podrà formar parte del grup de treball, sigui com a membre d'una xarxa o sigui a títol individual.

Com a eina per seguir-nos comunicant hem creat la llista de correu intermonedes@llestes.moviments.net (aviseu a l'enric, si us hi voleu subscriure)

A mida que sorgeixin necessitats podem crear noves eines com fòrums de debat, grups o xarxes socials.

Com a part d'aquest resum volem deixar escrit que la comunicació entre les xarxes a més de buscar com a mínim la facilitació de les equivalències entre les monedes, pot tenir el potencial de contribuir a que s'utilitzin de forma coordinada diverses eines de les que hem comentat.

Serien:

- Compartir el bitllet físic. Per no fer-los idèntics vam parlar de la possibilitat de que la xarxa local poses el seu segell a una impressió general.
- Utilitzar el CES com eina informàtica comuna.
- Coordinar-se en el projecte de la central de compres.
- Compartir l'us de la mateixa cooperativa integral.

enric duran
didac s.-costa (ecoseny)